

РЕШЕНИЕ

№ 39814

гр. София, 28.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **8950** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС). Делото е образувано по жалба на „Хусо Хусо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място], чрез процесуален представител, срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-204-0140248/19.08.2025г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ Б. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

В жалбата, в съдебно заседание и в представените писмени бележки са изложени подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като жалбоподателят се позова на показанията на разпитания по делото свидетел-М. П.. Отделно от това се сочи, че поради преустановяване на сезона през септември 2025г.и затварянето на заведението, към настоящия момент ПАМ не може да се приложи. Отделно от това се твърди,че наложената ПАМ е прекомерна, предвид нарушението на стойност 2 лв., от които 1.67 приход за данъчно-задълженото лице и 0.33 лв. ДДС. Иска се от съда да отмени оспорената заповед, като се претендират направените адвокатски разходи и съдебни такси общо в размер на 600 лв. съгласно представения по делото списък на разноските-л.132, фактура, договор за правна помощ с договорено възнаграждение 500лв. и платени държавни такси по сметка на АССГ.

Ответникът - Началник отдел „Оперативни дейности“ Б. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез процесуален представител, моли оспорваната заповед да бъде потвърдена като правилна, обоснована и законосъобразна, като претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите

и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 28.07.2025 г. е извършена проверка на търговски обект-сезонен/временен по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – тоалетна-част от плажно заведение „Lazur Beach Bar and Gril“, находяща се в: к.к Слънчев бряг, пред хотел „П.“, стопанисвана от: „ХУСО - ХУСО“⁴⁴ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК].

При проверката е констатирано, че „Хусо Хусо“ ЕООД, в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18), не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство (ФУ), с което е допуснато нарушение на разпоредбите на същата наредба и ЗДДС. При проверката е установено, че при извършена покупка-услуга-ползване на тоалетна на стойност 2.00лв., заплатена в брой от проверяващия екип преди легитимация, не е издаден фискален бон от монтираното и работещото фискално устройство в обекта или ръчна касова бележка от кочан с касови бележки при плащането на услугата. Сумата е заплатена от М. М.- главен инспектор по приходите, като плащането е прието от Е. М. Каралилова- работник тоалетна в обекта. След легитимация на органите по приходите, от фискалните устройства са отпечатани дневни финансови отчети от 28.07.2025г.и 2 бр. КЛЕН /контролна лента на електронен носител/ за същата дата, от които е видно, че горепосочената продажба не е регистрирана чрез издаване на касов бон. Резултатите от проверката са обективирани в протокол серия АА № 0140248/28.07.2025г г., издаден е АУАН №F838559/03.08.2025г., изготвен е опис на касовата наличност към 28.07.2025г.

С оспорената в настоящото производство заповед №ФК-204-0140248/19.08.2025г г., издадена от Началник на отдел „Оперативни дейности“ Б. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, за извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС и на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. ”а” от ЗДДС, на „Хусо Хусо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект - тоалетна-част от плажно заведение „Lazur Beach Bar and Gril“, находяща се в: к.к Слънчев бряг, пред хотел „П.“, стопанисвана от: „ХУСО - ХУСО“⁴⁴ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], за срок от 14 дни.

Административният орган е приел за установено, че на 28.07.2025 г. е извършена контролна покупка-услуга-ползване на тоалетна на стойност 2.00лв., заплатени в брой, преди легитимацията на органите по приходите, за която не е издаден фискален бон от монтираното и работещото фискално устройство в обекта или ръчна касова бележка от кочан с касови бележки при плащането на услугата. За извършената продажба не бил отпечатан фискален бон от наличното и работещо фискално устройство или друг документ за регистриране на продажбата. Формиран е извод, че „Хусо Хусо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е осъществило нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., тъй като попада в обхвата на лицата посочени в чл. 3, ал.1 на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. и е било длъжно, но не е изпълнило задължението си да издаде фискална касова бележка за извършената продажба при получаване на плащането. Изложени са мотиви, че с извършването на нарушението, преценено от законодателя като значимо по своята тежест и изрично посочено като изискващо налагането на ПАМ. се е стигнато до отклонение от данъчното облагане чрез конкретното неиздаване на ФКБ за извършваните продажби, пречатващо възможността за проследяване на оборота. Посочено е още, че наложената ПАМ цели да гарантира, че всички лица ще спазват законовите норми и ще се гарантират бюджетните приходи, както и надлежното и законово деклариране на всички реализирани приходи, като срокът на наложената принудителна административна мярка /ПАМ/ е съразмерен на извършеното

и е съобразен с целената превенция за преустановяване на незаконосъобразните практики, в обекта, както и необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца. Целта на наложената ПАМ е промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекият резултат е правилно отчитане на оборота от продажби, а индиректният недопускане на вреда за фиска.

Заповедта е връчена на упълномощен представител на дружеството на 22.08.2025 г.

Въз основа на издадения в хода на проверката АУАН, е издадено наказателно постановление №843338-F838559/15.08.2025г., за това, че на 28.07.2025г. в 17:00 часа на търговски обект по смисъла на параграф 1, т.41 от ДР на ЗДДС - тоалетна част от „Lazur Beach Bar and Gril“, находящ се в к.к. Слънчев бряг, пред хотел „П.“, стопанисван от „Хусо Хусо“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], се установи че: на 28.07.2025 г. в: 16:45 часа е извършена контролна покупка на 1бр. услуга тоалетна на обща стойност 2,00 лева, сума заплатена изцяло и в брой от М. О. М. - главен инспектор по приходите, с точна сума монети преди легитимация не е издаден фискален касов бон от фискалното устройство в обекта модел или друг документ, отговарящ на изискванията на Наредба №Н-18/2006 г. С посоченото НП на „Хусо Хусо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл.185 ал.4 ЗДДС е наложена имуществена санкция размер на 1500.00 лв. /хиляда и петстотин лева/. НП е връчено на упълномощен представител на дружеството на 11.08.2025 г.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 186, ал. 4 от ЗДДС и от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 186, ал. 3 ЗДДС. Със заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. изпълнителният директор на НАП /л.38-39/ е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС.

Обжалваният акт е издаден в предписаните от закона форма и съдържание. Изложени са фактическите и правни основания за налагане на ПАМ. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяна на заповедта.

При преценка на материалната законосъобразност на заповедта, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системен бон и да ги съхранява до напускането на обекта. Видно от ал. 4 на същата разпоредба условията, редът и начинът за издаване на фискални касови бележки, както и минималните реквизити на фискалните касови бележки се определят с наредба на министъра на финансите.

Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. регламентира, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик

на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

В разпоредбата на чл. 25 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. /редакция към датата на нарушението/ е посочено, че лицата, задължени да използват фискално устройство, издават фискална касова бележка за всяка продажба, независимо от документирането ѝ с първичен счетоводен документ, с изключение на случаите, когато плащането е по банков път, а ал. 6 на същия член сочи, че фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането и лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

Нормата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС указва, че принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Анализът на посочените правни норми налага извод, че в конкретния случай „Хусо Хусо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е било задължено да издаде фискална касова бележка от наличното в обекта фискално устройство за извършената продажба –услуга-ползване на тоалетна на стойност 2.00лв. при извършване на плащането.

В разглеждания случай, въз основа на приетите по делото писмени доказателства, се установява по несъмнен начин, че за извършената контролна покупка в стопанисвания от жалбоподателя обект не е издадена фискална касова бележка. Не се спори и че в търговския обект е инсталирано и регистрирано касово фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършената покупка и плащане в брой е било дължимо съгласно цитираните по-горе в решението разпоредби от ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.

Предвид изложеното, съдът приема, че нарушението е безспорно установено от представените по делото доказателства.

Не се споделят възраженията на жалбоподателя за недоказаност на нарушението, предвид показанията на свидетеля М. П., разпитан в съдебно заседание, тъй като видно от писмените доказателства по делото заплащането е прието от Е. М. Каралилова- работник тоалетна в обекта.

В случай на неиздаване на съответния документ за продажба, компетентният орган прилага принудителната административна мярка "запечатване на обект" за срок до 30 дни. Нормата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС обективира задължение на компетентния орган по приходите да приложи посочената принудителна административна мярка при наличие на визираните в хипотезата юридически факти, т. е. административният орган действа в условията на обвързана компетентност.

В конкретния случай обаче, за същото нарушение е издадено Наказателно постановление №843338-F838559/15.08.2025г. и на основание чл. 185 от ЗДДС е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, като му е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1 500 лева..

От изложеното се налага изводът, че са проведени успоредно две производства - административно производство за налагане на ПАМ и административнонаказателното производство за налагане на имуществена санкция за едно и също деяние срещу същото лице, изразяващо се в нерегистриране и отчитане на продажба на стоки чрез издаване на документ за продажбата. В тази връзка, съдът приема, че налагането на процесната ПАМ е несъразмерно от гледна точка на съставеното за същото нарушение НП и наложената с него санкция. Посоченото обстоятелство, с оглед даденото тълкуване от Съда на Европейския съюз на чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от

28.11.2006 г. относно общата система на данък върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата) в решението от 04.05.2023 г. по дело C-97/21, съставлява самостоятелно и напълно достатъчно основание да се приеме, че оспорената заповед е издадена в нарушение на целта на закона, независимо дали от формална страна ПАМ отговаря на изискванията на процесуалния и материалния закон. Това е така, тъй като съответствието на ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС с правото на ЕС е разгледано и дадено тълкуване в посоченото решение по преюдициално дело C-97/21 на Съда на ЕС, като според диспозитива на решението: "Член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение. " В т. 56 от същото решение на СЕС се посочва, че принципът на пропорционалност изисква кумулирането на процедури за търсене на отговорност и санкции да не превишава границите на онова, което е уместно и необходимо за постигане на легитимните цели, преследвани от приложимата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни спрямо поставените цели.

В настоящия случай се достига до кумулиране на две мерки с наказателноправен характер, с което е накърнен принципът "non bis in idem", залегнал и в чл. 50 от Хартата. Отделно следва да се отбележи, че кумулирането на двете санкции с наказателно правен характер – имуществена санкция в размер на 1500 лв. и административна мярка – запечатване на търговския обект и забрана достъпа до него за срок от 14 дни не съответства и на тежестта на извършеното нарушение, т. е. в случая е нарушен принципът на съразмерност/пропорционалност, дефиниран и в чл. 6, ал. 5 от АПК и в тази връзка възраженията в жалбата са основателни.

По гореизложените мотиви настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон и на целите, които преследва, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски в размер на 550 лв., от които: 50 лв. държавна такса, 500 лева адвокатско възнаграждение съгласно представения договор за правна защита и съдействие /л.9/, фактура за извършено плащане /л.10/ и платена държавна такса по сметка на АССГ съгласно платежни нареждания- л.125.

Воден от горното, Административен съд София – град, I отделение, 21-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ жалба на „Хусо Хусо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място], **заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-204-**

0140248/19.08.2025г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ Б. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите, [населено място], да заплати на „Хусо Хусо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], направените в производството разноски в размер на 550 лв (петстотин и петдесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: